Súd:	Okresný súd Bardejov
Spisová značka:	2Csp/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8225202886
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Diana Králiková
ECLI:	ECLI:SK:OSBJ:2026:8225202886.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Dianou Králikovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpená: JUDr. Igorom Šofrankom, advokátom, Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.123,39 eur, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni 625 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne z a m i e t a .

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.10.2025 voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 1.123,39 Eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1Csp/8/2025, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti šiestich zmluvných podmienok, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná vo všetkých uplatňovaných nárokoch, rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 1Csp/8/2025, z 28.7.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.8.2025 (ďalej len Základné konanie). Výrokom I., súd určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.08.2013 je bezúročný a bez poplatkov.“ Výrokom II. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni „ sumu 223,39 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,9 % ročne zo sumy 223,39 eur od 07.03.2025 do zaplatenia a ďalšími výrokmi určil neprijateľnosť šiestich zmluvných podmienok. Odkázala na § 3 ods. 5 veta tretia zák. č. 250/2007 Z.z. Žalobkyňa ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie (ďalej len PFZ) za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v Základnom konaní. PFZ má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa obchodník nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synoným a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. V tejto súvislosti dala do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov

finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala, nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka, je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. Nakoľko je žalobkyňa spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy. PFZ vo vzťahu k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru uplatňuje vo výške 300,-- eur. Do pozornosti dala, že žalovaná poskytla úver vo výške 1 500,-- eur, ale celkovo požadovala podľa zmluvy na zaplatenie až sumu 3 375,54 eura, čím sa mienila na úkor žalobkyne obohatiť o sumu 1 875,54 eura, nakoľko ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Poukázala v tejto súvislosti na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 22CoCsp/5/2025, z 9.6.2025, odôvodnenie 18. rozsudku, o priznávaní PFZ vo výške približne 30 % z hroziacej ujmy. K dispozícii má aj množstvo rozhodnutí jednotlivých senátov Krajského súdu Prešov, ktoré rozhodli o PFZ vo výške najmenej 50 % zo súm, o ktoré sa mienili podľa zmluvy obchodníci obohatiť, alebo sa aj v skutočnosti obohatili. PFZ vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu si uplatňuje vo výške 223,39 eura, to je vo výške, o ktorú sa žalovaná na môj úkor bezdôvodne obohatila. Vo vzťahu k šiestim v Základnom konaní judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, si uplatňujem PFZ za každú vo výške 100,-- eur, spolu vo výške 600,-- eur. Žalovaná v súdnych konaniach opakovane zotrváva na platnosti predmetných zmluvných podmienok. K PFZ, vo vzťahu k určeniu neprijateľnosti zmluvných podmienok, poukázala na najnovšie rozhodnutie Krajského súdu Prešov, ktoré má k dispozícii, a to na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18CoCsp/4/2025, z 29.5.2025, z ktorého poukázala na odôvodnenie 21.: „Primeraná povahe a rozsahu mnohonásobného porušenia práv žalobcov (predloženie spotrebiteľskej zmluvy s 5 neprijateľnými zmluvnými podmienkami na podpis spotrebiteľom) je suma 100 eur za každú určenú neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. celkovo 500,- eur. Súdom prvej inštancie priznanú suma 50, eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku odvolací súd nepovažuje za dostatočnú vo vzťahu reálnemu a efektívne odradzujúcemu účinku pre dodávateľa na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv.“, a na odôvodnenie 22.: „Podľa názoru odvolacieho súdu tieto sumy vo vzťahu k žalobcom ako spotrebiteľom nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa. Celková suma vo výške 900 eur poskytuje žalobcom ako spotrebiteľom dostatočnú satisfakciu a kompenzáciu nekomfortnej situácie vedenia spotrebiteľského sporu voči žalovanému ako dodávateľovi.“ Obdobne rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 22CoCsp/8/2025, z 9.6.2025 (odôvodnenie 19.). Spolu si za osem porušení spotrebiteľského práva žalovanou v Základnom konaní, uplatňuje PFZ vo výške 1 123,39 eura. Nakoľko neprijateľné zmluvné podmienky pod bodmi IV. a VIII. výroku rozsudku v Základnom konaní obsahujú peňažné nároky proti spotrebiteľovi, poukázala aj na rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/295/2014, z 24.9.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina, sp. zn. 11Co/471/2015, z 28.6.2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017, z 30.1.2019, ktorými bolo priznané PFZ vo výške 1 194,98 eura, čo predstavuje 25 násobok poplatku, ktorý bol určený za neprijateľný. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v Základnom konaní, t. j. rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 1Csp/8/2025, z 28.7.2025 a jeho odôvodnením, ktoré je hmotnoprávnou podmienkou nároku na PFZ a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej.

3. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 10.11.2025 uviedol, že žalovaný popiera uplatňovaný nárok z dôvodu jeho neprimeranosti, absencii skutkových a právnych okolností, ktorými by žalobca zdôvodnil zákonnosť svojej žalobnej požiadavky. Z podanej žaloby nevyplýva ohľadne sumy finančného zadosťučinenia žiadne tvrdenie, ktoré by sa týkalo právnej povahy uplatňovaného nároku. Žalovaný popiera tvrdenie žalobcu „vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť.“ Toto tvrdenie je podľa žalovaného v rozpore s právnou povahu žalovaného nároku. Primerané finančné zadosťučinenie je nárokom nemajetkovej povahy. Logicky preto jeho výšku môžu určovať len skutočnosti, ktoré zodpovedajú takejto povahe zadosťučinenia. „Primerané finančné zadosťučinenie je nárokom, z podstaty ktorého vyplýva jeho

imateriálna povaha, čo znamená, že pri rozhodovaní o ňom nie je možné vychádzať z aspektov materiálnej povahy, keďže tieto sú základom pre uplatnenie iných nárokov, napríklad náhrady škody. (Krajský súd v Prešove, sp. zn. 9Co/61/2018).“ Najvyšší súd SR sp. zn. 6Cdo/127/2017: „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.“ Označené tvrdenie žalobcu je súčasne v rozpore aj s § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., ako aj s § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 108/2024 Z.z., ktorý nárok na primerané finančné zadosťučinenie nespája so žiadnym majetkovým nárokom, alebo majetkovou hodnotou. Žalobca uvádza v podanej žalobe, že „PFZ vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu si uplatňujem vo výške 223,39 eura, to je vo výške, o ktorú sa žalovaná na môj úkor bezdôvodne obohatila. Vo vzťahu k šiestim v Základnom konaní judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, si uplatňuje PFZ za každú vo výške 100,-- eur, spolu vo výške 600,-- eur. Žalovaná v súdnych konaniach opakovane zotrváva na platnosti predmetných zmluvných podmienok.“ K jednotlivým „položkám“, ktoré by podľa obsahu žaloby mali tvoriť požadované zadosťučinenie žalovaný uvádza: Požiadavka na primerané finančné zadosťučinenie uplatňovaná k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a požiadavka uplatňovaná k bezdôvodnému obohateniu predstavujú duplicitné uplatňovanie finančného zadosťučinenia na základe tej istej skutočnosti, pretože oba výroky súdu vychádzajú z rovnakého záveru. Dôvod určenia sumy 300,00 eur v podanej žalobe chýba a žalobca nič v tomto ohľade ani netvrdí; rovnako chýba aj akékoľvek konkrétne zdôvodnenie, ktoré by preukazovalo požiadavku na zaplatenie sumy 223,39 EUR. Požiadavka na primerané finančné zadosťučinenie vo vzťahu ku každému určovaciu výroku je nedôvodnou a znovu ide o opakované duplicitné uplatňovanie neoprávneného nároku. Len zo skutočnosti, že súd nezahrnul jednotlivé zmluvné podmienky do jedného výroku ale rozdelil do viacerých nevyplýva, že by žalobcom mal vzniknúť nárok v počte, ktorý je násobkom počtu výrokov v rozsudku č.k. 1Csp/8/2025. Všetky zmluvné podmienky vyplývajú z jedného zmluvného vzťahu a preto nárok na primerané zadosťučinenie nemal by priznaný 6x 100,-- eur, ale len 1x. Z podanej žaloby nevyplýva žiadne zdôvodnenie sumy 100,-- eur. Žalovaný namieta aj duplicitu v uplatňovaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie v súvislosti / v spojitosti s výrokom IV. a V. Oba tieto výroky vychádzajú z jedného a rovnakého skutkového základu, pričom aj podľa odôvodnenia rozsudku č.k. 1Csp/8/2025 sú odôvodnené jedným spoločným odôvodnením. Ani Okresný súd Bardejov v rozsudku zo dňa 28.07. 2025 nevzhliadol samostatný dôvod neplatnosti a neprijateľnosti zvlášť pre zmluvnú klauzulu uvedenú vo výroku IV. a zvlášť vo výroku V. jeho rozsudku. Preto ani nevznikol žiadny dôvod na to, aby nárok na primerané finančné zadosťučinenie vznikol samostatne v spojitosti s výrokom IV. a samostatne s výrokom V. rozsudku č.k. 1Csp/8/2025.

4. Žalobkyňa v replike doručenej súdu 27.11.2025 uviedla, že podľa názoru žalovaného je podaná žaloba čo do dôvodu a výšky nedôvodná a neprimeraná, pretože žalobkyňa nepreukázala porušenie spotrebiteľských práv. Právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie vydaným v základnom konaní je prílohou žaloby, pričom jasne deklaruje, že v právnom vzťahu založeným Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.08.2013 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Tvrdenia žalovaného o neexistencii a nepreukázaní porušenia práv a povinností, len odzrkadľujú jeho prístup k rešpektovaniu príslušných noriem spotrebiteľského práva a princípu ochrany spotrebiteľa. Odkázala na ust. § 3 ods. 5 in fine zákona o ochrane spotrebiteľa. V zmysle rozhodnutia vydaného v základnom konaní je podľa názoru žalobkyne evidentné, že na súde úspešne uplatnila porušenie práv, ako aj povinností žalovaného ustanovených týmto zákonom resp. osobitnými predpismi, čím sa naplnila hypotézu právnej normy uvedenú v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby rozhodnutie súdu v základnom konaní muselo výslovne obsahovať vo výroku porušenie konkrétneho ustanovenia. V zásade je v práve potrebné uplatňovať doslovný gramatický výklad. Pričom pri citovanom ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa poukazuje naviac na formálno-systematický výklad (argumentum a rubrica), keďže účelom a zmyslom zákona je „ochrana spotrebiteľa“ a na nadpis § 3 predmetného zákona „Práva spotrebiteľa“. Nadpis a pomenovanie sú bezpochyby integrálnou súčasťou právneho predpisu, ktorým zákonodarca vyjadruje, že sa určité ustanovenia vzťahujú k určitej veci alebo inštitútu a spolu obsahovo súvisia. Vo vzťahu k výkladu ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/80/2020 zo dňa 24.08.2022. Je zrejmé, že uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy zo dňa 16.08.2013 v rozpore so zákonom došlo preukázateľne k porušeniu spotrebiteľských práv a povinností žalovaným. V žiadnom prípade nemožno určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, uloženie povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok považovať za satisfakciu, nakoľko ide o zákonný následok majúci základ v primárnom právnom vzťahu, ktorý zavinením žalovaného nebol perfektný a bol nielen spôsobilý privodiť spotrebiteľovi ekonomickú ujmu, ale ju aj reálne privodil. V

žiadnom prípade nemožno výsledok základného konania vnímať ako sankciu v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pripustením takejto argumentácie žalovaného by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý má mať sankčný a odradzujúci charakter, keďže zo strany žalovaného dochádza na finančnom trhu k dlhodobému a opakujúcemu sa porušovaniu práv spotrebiteľov. V súvislosti s naznačenou argumentáciou o charaktere, zmysle a účele inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia dali do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2Co/137/2016-71 zo dňa 24.05.2017. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovanom, aby sa nedopúšťal recidívy v neprípustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Primeranosť sumy 1 123,39 € je vzhľadom najmä na postoj žalovaného, množstvo a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaný nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť a porušenie svojich zákonných povinností alibisticky ospravedlňuje. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať. Aj keď výška PFZ je vecou voľnej úvahy súdu, tak táto voľná úvaha by mala zodpovedať individuálnym konkrétnym danostiam tej ktorej veci, s dôrazom na objektívne kritériá, lebo len tieto objektívne kritériá sú pre voľnú úvahu aj objektívne porovnateľné. Netvrdí, že suma, o ktorú sa dodávateľ bezdôvodne obohatil má byť sumou, vo výške ktorej má byť priznané aj PFZ, avšak tvrdím, že je to jediné objektívne a exaktné kritérium a preto by malo byť brané do úvahy ako kritérium prvoradé. Dala do pozornosti, že žalovaný v základnom konaní neprejavil žiadnu sebareflexiu, ale súdne konanie sa snažil využiť vo svoj prospech, avšak výsledok základného konania dokazuje, že toto jeho právo súdiť sa, nemalo oporu v hmotnom práve, hoci už má skúsenosti a vedomosti z iných obdobných súdnych konaní o nesprávnosti svojej argumentácie, v ktorých už bol so svojimi právnymi názormi neúspešný. Ak by žalobkyňa analogicky použila terminológiu trestného práva, tak súdy by mali, pri úvahách o PFZ, zohľadňovať v neprospech dodávateľov, v ich postupoch voči spotrebiteľom, tzv. špeciálnu recidívu dodávateľov, teda PFZ zvyšovať a nie znižovať. Napokon súdu je z jeho rozhodovacej činnosti dozaista známe, že žalovaný dlhodobo a vo veľkom rozsahu porušuje spotrebiteľské práva na finančnom trhu. Aj v súčasnosti napriek množstvu rozsudkov vydaných proti žalovanému, tento neustále používa nekalé obchodné praktiky a finančne sa snaží na úkor spotrebiteľov obohacovať. Uvedená výška je podľa názoru žalobkyne nanajvýš v minimálnej miere primeraná aj s ohľadom na výšku sankcií (pokút až do výšky 50 000,- €), ktoré podľa zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa alebo zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančný trhom je oprávnená dodávateľovi uložiť Národná banka Slovenska. Pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie novelizované ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje vznik ani hrozbu ujmy. Vo vzťahu k argumentácii, že žalobkyni nevznikla žiadna ujma, poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019. Z dikcie citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a odôvodnenia dovolacieho súdu je zrejmé, že zákonodarca vôbec nestanovil podmienka vzniku, resp. preukazovania akejkoľvek ujmy. Jedná sa iba o neprípustný extenzívny výklad contra legem žalovaného. V rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 10CoCsp/98/2022 zo dňa 25.01.2023, poskytol v rámci odôvodnenia súd jednoduché odporúčanie pre dodávateľa, ktorý bol ako protistrana v konaní neúspešný. Poukazala aj príkladmo na niektoré aktuálne právoplatné rozhodnutia vo veciach primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré má k dispozícii, ktorými neboli priznané sumy iba v symbolickej výške: - rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 18CoCsp/2/2024–150 zo dňa 27.06.2024 bolo priznané PFZ v sume 2 000,- €, - rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 12CoCsp/5/2024–104 zo dňa 16.04.2024 bolo priznané PFZ v sume 1 000,- €, - rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 18CoCsp/11/2022–238 zo dňa 31.01.2023 bolo priznané PFZ v sume 1 250,- €, - rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 5CoCsp/7/2023-158 zo dňa 23.02.2023 bolo priznané PFZ v sume 744,50 €, - rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 1CoCsp/22/2023-289 zo dňa 10.10.2023 bolo priznané PFZ v sume 622,40 €, - rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 3CoCsp/46/2022-128 zo dňa 01.02.2023 bolo priznané PFZ v sume 900,- €, V skutkovo a právne obdobných veciach poukazujem na najnovšie rozhodnutia, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/22/2024–166 zo dňa 28.11.2024, ktorým bola priznaná výška PFZ 1 500,- €, a rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 7CoCsp/9/2024–138 zo dňa 28.11.2024, ktorým bola priznaná výška PFZ 500,- €, t.j. viac ako 50 % zo

sumy požadovanej dodávateľom nedôvodnou žalobou v tzv. základnom konaní. Poukázali na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/8/2023 zo dňa 30.03.2023, podľa ktorého „je primerané finančné zadosťučinenie v neproporcionálne nízkej výške 100 eur. Odvolací súd preto považoval odvolanie žalobcov v tejto časti za dôvodné“. Poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/237/2021 zo dňa 30.03.2023, ktorým bolo zamietnuté dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/20/2020 zo dňa 23.09.2020, pričom v tomto konaní bola priznaná suma PFZ vo výške 3 000,- €. Z ďalších novších rozhodnutí (z roku 2024), ktoré má k dispozícii poukazuje príkladmo na: • rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 13CoCsp/28/2024-140 zo dňa 05.11.2024, ktorým bola priznaná suma 1 862,23 € (kde bezdôvodné obohatenie v tzv. Základnom konaní bolo vo výške 962,23 €), • rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 13CoCsp/9/2024 – 108 zo dňa 01.10.2024, ktorým bola priznaná suma 1 089,47 € (bezdôvodné obohatenie v tzv. Základnom konaní bolo vo výške 189,47 €), • rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18CoCsp/2/2024-150 zo dňa 27.06.2024, ktorým bola priznaná suma PFZ 2 000,- € (bezdôvodné obohatenie v tzv. Základnom konaní bolo 3 417,- €), • rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 7CoCsp/18/2023 – 178 zo dňa 29.01.2024, ktorým bola priznaná suma 2.583,98 € (t.j. 100 % zo sumy vykonaných zrážok zo mzdy). Poukázala na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/12/2025 zo dňa 30.09.2025, ktorým odvolací súd nepovažoval za primeranú sumu PFZ 50,- € a zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 13Csp/111/2021 zo dňa 13.06.2023, pričom za porušenie spočívajúce v NZP priznal za každú NZP po 100,- € a za bezúročnosť a bezpoplatkovosť, resp. vydanie bezdôvodného obohatenia priznal sumu v úrovni cca 57 % zo sumy obohatenia dodávateľa. Vo vzťahu k 100,- € za jednu NZP z najnovších rozhodnutí poukazujem na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18CoCsp/4/2025-85 zo dňa 29.05.2025, z ktorého vybrali odsek 21. Odôvodnenia. Vo vzťahu k 100,- € za jednu NZP z najnovších rozhodnutí poukázali aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22CoCsp/8/2025-110 zo dňa 09.06.2025, z ktorého vybrali odsek 19. Odôvodnenia. Poukázali na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6CoCsp/46/2024-102 zo dňa 15.04.2025, čo sa týka priznania sumy 150,- € za každú judikovanú NZP. Vo vzťahu k primeranosti sumy 200,- € za jednu NZP poukázali na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 26CoCsp/2/2025-167 zo dňa 30.09.2025. Poukázali na aktuálne rozhodnutia čo do priznanej výšky za každú judikovanú NZP, v ktorých súdy priznali až 300,- € za každú NZP. Ide o rozsudok Mestského súdu Košice sp. zn. 24Csp/101/2023 zo dňa 22.02.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 9CoCsp/22/2024-140 zo dňa 07.08.2024 a rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. SK-2Csp/26/2023-102 zo dňa 30.01.2024 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 13CoCsp/28/2024-140 zo dňa 05.11.2024. S poukazom na uvedené považovali argumentáciu žalovaného za nenáležitú a navrhli, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobkyni plnú náhradu trov konania.
5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 18.03.2026, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobkyne a právnu zástupkyňu žalovaného, pričom právna zástupkyňa žalovaného ospravedlnila svoju neúčasť a neúčasť žalovaného na nariadenom termíne pojednávania a súhlasila s vykonaním pojednávania a rozhodnutím v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalobkyne sa na pojednávanie riadne dostavil. Vzhľadom k tomu, že boli splnené procesné podmienky, súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobkyne, žalovanej a jej právnej zástupkyne.

6. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že žalobkyňa zotrváva na podanej žalobe v celom rozsahu, čo do základu žaloby, tento je daný úspešným výsledkom v tzv. základnom konaní vedenom na tunajšom súde. Čo sa týka samotnej výšky, táto závisí samozrejme od úvahy súdu, avšak v našich písomných podaniach sme poukázali na jednotlivé okolnosti, veci, funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj aktuálnu rozhodovaciu prax. Z týchto dôvodov navrhol, aby súd žalobe vyhovel a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania.

7. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to žaloba z č.l. 1-3, rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 28.07.2025 sp.zn. 1Csp/8/2025-71 z č.l.7-25, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 09.06.2025 sp.zn. 22CoCsp/5/2025 z č.l. 26-28, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 09.06.2025 sp.zn. 18CoCsp/4/2025-85 z č.l. 29-36, rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 24.09.2015 sp.zn. 14C/295/2014 z č.l. 37-46, rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 28.06.2016 sp.zn. 11Co/471/2015 z č.l. 47-54, vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 10.11.2025 z č.l. 75-76, replika žalobkyne z č.l. 82-84, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

8. Okresný súd Bardejov rozsudkom sp. zn. 1Csp/8/2025-71, z 28.07.2025, I. výrokom určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 16.08.2013, je

bezúročný a bez poplatkov, II. výrokom určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 223,39 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,9 % ročne zo sumy 223,39 eur od 07.03.2025 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Taktiež III. až VIII. výrokom určil neprijateľosť zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500029723, zo dňa 16.08.2013, v bode 7. Zmluvy, v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“, zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500029723, zo dňa 16.08.2013, v bode 8. Zmluvy - Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, v podbode 8.1. v znení: ,,Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500029723, zo dňa 16.08.2013, v bode 8. Zmluvy - Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, v podbode 8.4. v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2. Žiadosti/Zmluvy.“, zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 16.08.2013, v bode 8. Práva a povinnosti DlžníkSpoludlžníka 2, podbod 8.2., v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamžikom, kedy dôjde k jej identifikácii zo strany Veriteľa.“, zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500029723, zo dňa 16.08.2013, v bode 8. DlžníkSpoludlžníka 2, podbod 8.3. v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 je povinný oznámiť Veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 z tejto Zmluvy o RÚ. Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 zodpovedá za škody, ktoré Veriteľ utrpí v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti.“, zmluvných podmienok uvedených v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500029723, zo dňa 16.08.2013, v bode 14. Sankcie, uvedené v: podbode 14.1. v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 23,725 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.).“, podbode 14.2. v znení: „Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 14. ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 14.1.

tejto Zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 14.3. tejto Zmluvy o RÚ.“, podbode 14.5. v znení: „Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RÚ a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“. V prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol výrokom IX. a výrokom X. žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Zistený skutkový stav takto súd právne posúdil:

10. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoOS“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy dňa 16.08.2013, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy dňa 16.08.2013, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy dňa 16.08.2013, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z § 3 ods. 5 ZoOS. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie predstavuje samostatný nárok vyplývajúci z porušenia práv spotrebiteľa, ktorý vzniká až v nadväznosti na úspešné uplatnenie porušeného práva voči dodávateľovi.

16. Súd pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby v prvom rade skúmal, či žalobkyni svedčí právo, ktorej sa domáha, t.j. či je nositeľom hmotného práva, ktoré je predmetom konania (aktívna vecná legitimácia) a či žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá právu, ktorého sa žalobkyňa domáha (pasívna vecná legitimácia). Nedostatok vecnej legitimácie na strane žalobcu či žalovaného znamená, že žalobe nemožno vyhovieť. Predpokladom úspešnosti žaloby je, že žalobca preukáže, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a že žalovaný je nositeľom zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti.

17. Z ust. § 3 ods. 5 ZoOS vyplýva, že aktívna vecná legitimácia na primerané finančné zadosťučinenia prináleží spotrebiteľovi, ktorý na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti. Pasívna vecná legitimácia svedčí tomu, kto za uvedené porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Zároveň ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka v odseku 4 (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) definovalo, kto má postavenie spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka súčasne vyplýva, že dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Z rozsudku Okresného súdu Bardejov sp.zn. 1Csp/8/2025-71 zo dňa 28.07.2025 vyplýva, že žalobkyňa sa úspešne domohla voči žalovanému určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, taktiež vydania bezdôvodného obohatenia v sume 223,39 Eur s príslušenstvom a určenia neprijateľnosti šiestich zmluvných podmienok, a to na skutkovom a právnom závere, že v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.08.2013 (ďalej len „Úverová zmluva“) bola nesprávne uvedená celková výška spotrebiteľského úveru. Ak žalovaný poskytol žalobkyni úver v ňou požadovanej výške, t.j. vo výške 1 500 eur pričom z tohto úveru bol v ten istý deň zúčtovaný aj poplatok za poskytnutie služby vo výške 215,75 eur, nemožno hovoriť o tom, že žalobkyni bola aj reálne poskytnutá suma 1 500 eur, ale len suma 1284,25 eur. Z uvedeného dôvodu potom ostatné náležitosti uvedené v zmluve (napr. RPMN) neboli uvedené správne, pretože žalovaný ako dodávateľ vypočítal všetky ostatné relevantné údaje zo sumy 1 500 eur, a nie zo sumy skutočne poskytnutej, t.j. 1 284,25 eur (pozri tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 9Cdo/287/2011 zo dňa 30.06.2022). Vzhľadom na nesprávny údaj o výške úveru je poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov.

19. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne vyplývajúci z § 3 ods. 5 ZoOS, tak súd má za to, že žalobkyni svedčí aktívna vecná legitimácia, keďže táto v postavení spotrebiteľa sa v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 1Csp/8/2025 domohla voči žalovanému ochrany svojich práv, čím zároveň bola preukázaná pasívna vecná legitimácia žalovaného v tomto spore. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi.

20. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

21. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľ úspešne uplatnila porušenie svojich práv ustanovených osobitným predpisom v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov sp.zn. 1Csp/8/2025. V predmetnom konaní sa žalobkyňa od žalovaného domohla určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500029723 zo dňa 16.08.2013 je bezúročný a bez poplatkov, rozhodnutia o povinnosti vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 223,39 Eur s príslušenstvom a určenia 6 neprijateľných zmluvných podmienok na skutkovom a právnom základe, že bola nesprávne uvedená celková výška spotrebiteľského úveru. Žalobkyňa teda relevantným spôsobom preukázala porušenie zákonnej povinnosti dodávateľa poskytnúť spotrebiteľský úver v súlade s právnymi predpismi, predovšetkým v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a od spotrebiteľa nevyžadovať tú časť plnenia, na ktoré pre bezúročnosť a bez poplatkovosť nemá nárok, ako aj určenie šiestich neprijateľných zmluvných podmienok. Žaloba je preto čo do základu nároku žalobkyne dôvodná.

22. Keďže výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo

povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákona č. 250/2007 Z.z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z.z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom.

23. Vyhodnotiac všetky okolnosti prípadu súd považoval za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 625,00 Eur v zmysle § 3 ods. 5 ZoOS. Súd bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný ako dodávateľ pripravil zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá nemala všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Žalovaný vo vzťahu k žalobkyni požadoval zaplatenie aj tej časti nároku, ktorý vyplýval zo zmluvy o revolvingovom úvere, v ktorej pre absenciu jej obligatórnych náležitostí, je úver posúdený ako bezúročný a bez poplatkov, a žalobkyňa sa až následne súdnou cestou domohla vrátenia tejto časti titulom bezdôvodného obohatenia. Preto pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ako nemajetkovej ujmy súd považoval za dôvodné zohľadňovať satisfakčnú, ale hlavne tiež sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorej podstatou je odradiť dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči spotrebiteľovi. Súd je tak toho názoru, že celková suma 625,00 Eur ako finančné zadosťučinenie, je primeraná pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobkyne ako spotrebiteľa a súčasne, popri judikovanej povinnosti na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyni, žalovaného sankcionuje tak, že svojím účinkom prispieva k upusteniu od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Priznaná suma 625,00 Eur zodpovedá zákonom akcentovanej ochrane spotrebiteľa, a má aj dostatočnú sankčnú funkciu, aby žalovaný od obdobného konania v budúcnosti upustil. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 1Csp/8/2015-71, bol dodávateľ označený za účastníka zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý predostrel žalobkyni formulovanú zmluvu, ktorú vopred sám pripravil. Dodávateľ ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov má poznať zákonnú právnu úpravu poskytovania úverov, vrátane všetkých náležitostí, ktoré zákon stanovuje, pričom ním vopred pripravená formulovaná zmluva neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, čo žalobkyňa ako spotrebiteľ ovplyvniť nemohol. Súd zohľadnil, že žalobkyňa sa v základnom konaní domohla voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 223,39 Eur s príslušenstvom, a vzhľadom k uvedenej výške bezdôvodného obohatenia, súd považoval primerané finančné zadosťučinenie za uvedené porušenie práv a povinnosti dodávateľom vo výške 25,00 Eur, čo predstavuje zhruba 10 % výšky bezdôvodného obohatenia a čo podľa názoru súdu zohľadňuje aj okolnosti tohto prípadu, a to dĺžku Základného konania, ktorému musela žalobkyňa ako spotrebiteľka čeliť, ako aj výšku úveru, ktorú žalovaná žalobkyni poskytla. Čo sa týka šiestich judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok, tak súd priznal žalobkyni za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku sumu 100 eur. K obdobným záveru smeruje aj najnovšia judikatúra tak okresných ako aj krajských súdov.

24. Novelizované znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. dokonca zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi. Zákon podmienku, aby spotrebiteľovi bola privodená ujma nevyžaduje (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/127/2017). V ňom Najvyšší súd okrem iného v súvislosti s primeraným finančným zadosťučinením podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. konštatoval, že „zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia) je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne."

25. Pri posúdení dôvodnosti výšky požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia je potom treba vychádzať z toho, že toto zadosťučinenie má niekoľko funkcií. Možno tak hovoriť o funkcii satisfakčnej, sankčnej, odradzujúcej, odmeňujúcej. Pri určení jeho výšky súd musí zohľadniť viaceré relevantné okolnosti, a to napríklad či nejde v prípade postupu a konania dodávateľa o recidívu, aká bola intenzita a trvanie porušenia a dôsledky konania dodávateľa, ekonomický dopad nečestného

konania dodávateľa na spotrebiteľa, ako aj skutočnosť, či už napríklad nebolo poskytnuté zadosťučinenie spotrebiteľovi aj v inej podobe. Toto všetko tu súd zohľadnil a dospel ako k primeranej sume zadosťučinenia 625,-eur. Následná nutnosť domáhať sa nápravy až cestou súdu znamenala logické obmedzenie komfortu spotrebiteľa.

26. Súd považuje za legitímne a spravodlivé priznať žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v tomto prípade a okolnostiach veci v sume 625,-eur. Zohľadnil primerane aj rozhodovaciu prax súdov majúc na pamäti zásadu predvídateľnosti súdneho rozhodovania, samozrejme, pri zohľadnení faktu, že každá vec vo svojich konkrétnych skutkových okolnostiach môže byť odlišná a že paušalizovanie toho, čo je v konkrétnom prípade „primerané“ nie je možné. Súd má za to, že primeraná povahe a rozsahu mnohonásobného porušenia práv žalobkyne v podobe úverovej zmluvy so 6 neprijateľnými zmluvnými podmienkami je suma 100 eur za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to vo vzťahu k reálnemu a efektívnemu odradzujúcemu účinku pre dodávateľa na upustenie od porušovania spotrebiteľských práv. Súd poukazuje v tejto súvislosti napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22CoCsp/19/2025 z 25.11.2025, kde Krajský súd v Prešove zmenil rozhodnutie Okresného súdu Bardejov a priznal spotrebiteľovi 110 Eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku, na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/4/2025 z 29.05.2025, kde súd taktiež zmenil rozsudok Okresného súdu v Prešove, tak že určil primerané finančné zadosťučinenie 100 Eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku.

27. Suma primeraného finančného zadosťučinenia žiadaného žalobkyňou vo výške 1.123,39 eur podľa názoru súdu bola vzhľadom na okolnosti veci zjavne neprimeraná, a to najmä vzhľadom k výške úverovej pohľadavky. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že požiadavka žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie uplatňované k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a požiadavka uplatňovaná k bezdôvodnému obohateniu predstavuje duplicitné uplatňovanie finančného zadosťučinenia, na základe tej istej skutočnosti, nakoľko oba výroky vychádzajú z rovnakého záveru.
28. Čo sa týka námietky žalovaného, že požiadavka na primerané finančné zadosťučinenie vo vzťahu ku každému určovaciemu výroku je nedôvodnou a ide o opakované duplicitné uplatňovanie neoprávneného nároku a námietky k duplicitu v uplatňovaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie v súvislosti s výrokom IV. a V. rozsudku v základnom konaní, tak súd sa s týmito tvrdeniami žalovaného nestotožnil a má za to, že pri posudzovaní nároku žalobkyne sa má vychádzať z toho, že v predmetnom zmluvnom vzťahu boli identifikované viaceré zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s princípom ochrany slabšej zmluvnej strany, ktorým je spotrebiteľ, a zároveň predstavujú porušenie jeho práv garantovaných právnym poriadkom. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že priznanie primeraného finančného zadosťučinenia plní nielen funkciu satisfakčnú vo vzťahu k poškodenému spotrebiteľovi, ale aj funkciu preventívnu a sankčnú vo vzťahu k dodávateľovi, ktorý neprijateľné zmluvné podmienky používa. Uvedené je v súlade s požiadavkou efektívnej ochrany spotrebiteľa. Súd zastáva názor, že za každou samostatne identifikovanou a judikovanou neprijateľnou zmluvnou podmienkou vzniká žalobcovi samostatný nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Každá takáto podmienka totiž predstavuje osobitný zásah do práv spotrebiteľa, a preto je potrebné ju hodnotiť individuálne z hľadiska jej dopadu na právne postavenie žalobkyne. Nepriznanie samostatného zadosťučinenia za každú jednotlivú neprijateľnú podmienku by viedlo k oslabeniu preventívneho účinku právnej úpravy a mohlo by motivovať dodávateľov k kumulovaniu viacerých neprijateľných podmienok bez adekvátnej sankcie. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobkyni patrí primerané finančné zadosťučinenie za každú jednotlivú neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá bola v konaní preukázaná.
29. Vzhľadom na konkrétne okolnosti súdenej veci tak priznaná suma 625,00 Eur podľa názoru súdu zodpovedá zákonom akcentovanej ochrane spotrebiteľa, a má aj dostatočnú sankčnú funkciu, aby žalovaný od obdobného konania v budúcnosti upustil. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadol na všetky okolnosti veci. Súd vychádzal z účelu tohto inštitútu, ktorým je poskytnúť spotrebiteľovi satisfakciu za porušenie jeho práv a zároveň plniť preventívnu funkciu vo vzťahu k dodávateľovi. Primerané finančné zadosťučinenie však nemá predstavovať prostriedok neprimeraného obohatenia spotrebiteľa ani sankciu, ktorá by bola v zjavnom nepomere k povahe a intenzite porušenia práv. Jeho účelom nie je vytvárať priestor na neprimerané obohatenie spotrebiteľa ani transformovať spotrebiteľský spor na prostriedok získania majetkového prospechu v rozsahu, ktorý je v zjavnom nepomere k povahe a intenzite porušenia práva, resp. zneužitím spotrebiteľského práva. Zadosťučinenie je nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy. Nie je preto možné pri

rozhodovaní o jeho výške brať zreteľ na materiálne prvky, ako uviedla žalobkyňa, že jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim preurčenie výšky PFZ je suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil. Civilná sankcia môže v súlade s povahou súkromného práva smerovať iba k obnoveniu narušenej rovnováhy, nie k potrestaniu zodpovedného subjektu. Primerané zadosťučinenie v peniazoch preto môže slúžiť iba k zmierneniu spôsobenej nemajetkovej ujmy. Súd preto považoval za potrebné výšku uplatneného nároku korigovať. Pri určení výšky priznaného finančného zadosťučinenia súd prihliadol na preventívny a satisfakčný charakter tohto nároku, ako aj na zásadu proporcionality medzi intenzitou porušenia práva a výškou poskytovanej satisfakcie. Súd dospel k záveru, že suma 625 eur predstavuje v danom prípade primerané finančné zadosťučinenie, ktoré zodpovedá povahe a závažnosti zisteného porušenia práv žalobkyne a zároveň plní svoj satisfakčný aj preventívny účel.
30. Vzhľadom k uvedenému súd prvým výrokom rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 625,00 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti o zaplatenie 498,39 žalobu žalobkyne II. výrokom ako nedôvodnú zamietol.

31. Záverom súd uvádza, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (napr.: rozsudok ESĽP vo veci E. C. v. Holandsko z 19.04.1994, č. 16034/90, bod 61). I Ústavný súd SR v tomto smere konštatoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (rozhodnutie sp.zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 03.07.2003). V rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 358/09 zo dňa 15.10.2009 Ústavný súd SR uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (nález sp. zn. II. ÚS 410/06 zo dňa 02.08.2007).

32. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p.

35. Žalobkyňa bola v konaní čo do základu nároku úspešná v plnom rozsahu, pričom výška priznaného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu, preto súd priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

36. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).